

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci konkurzu na majetok úpadcu: Š. „v konkurze“, R., IČO: X., o rozvrhu speňaženého majetku a odmene správcu, na odvolanie veriteľa E. Ž. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18. júna 2008 č.k. 25-24 K 43/00-778, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18. júna 2008 č.k. 25-24 K 43/00-778 **p o t v r d z u j e.**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol o rozvrhu speňaženého majetku tak, že uspokojil odmenu správcu JUDr. J. vo výške 1 109 764,30 Sk. Pohľadávky na oddelené uspokojenie: S. (pôvodne uplatnené veriteľom S.) – pohľadávka 29 421 896 Sk uspokojuje sa vo výške 624 262,05 Sk, M. – pohľadávka 5 867 204,74 Sk uspokojuje sa vo výške 1 499 953,85 Sk, S. (pôvodne uplatnené veriteľom S.) – pohľadávka 1 840 092 Sk uspokojuje sa vo výške 499 329,06 Sk, súdny poplatok 60 000 Sk, pohľadávky podľa § 32 ods. 1 písm. b) ZKV: JUDr. J., súdny exekútor, Ž. – pohľadávka 7925,30 Sk uspokojuje sa vo výške 7925,30 Sk, A. – pohľadávka 1 200 000 Sk uspokojuje sa vo výške 1 200 000 Sk, M. – pohľadávka 600 Sk uspokojuje sa vo výške 600 Sk, A., pobočka Z. – pohľadávka 3744 Sk uspokojuje sa vo výške 3744 Sk, pohľadávky podľa § 32 ods. 1 písm. c) ZKV: S. pobočka M. – pohľadávka 19 748 Sk uspokojuje sa vo výške 19 748 Sk, S. (pôvodne V., pobočka M., K. M.) – pohľadávka 8392 Sk uspokojuje sa vo výške 8392 Sk, pohľadávky podľa § 32 ods. 1 písm. d) ZKV: S., D. – pohľadávka 4000 Sk uspokojuje sa vo výške 836,52 Sk, M. – pohľadávka 7 002 586 Sk uspokojuje sa vo výške 1 464 444,92 Sk, pohľadávky 2. triedy, pohľadávky 3. triedy, pohľadávky 4. triedy sa neuspokojujú (E. R., Ž., pôvodne uplatnené veriteľom P.,

– pohľadávka 1245 061,60 Sk). Ďalej súd rozhodol o pohľadávkach vylúčených z uspokojenia, povinnosti správcu poukázať veriteľom priznané sumy v lehote do 10 dní od právoplatnosti rozvrhového uznesenia a povinnosť správcu predložiť súdu doklady o splnení rozvrhového uznesenia a návrh na zrušenie konkurzu v lehote do 20 dní od právoplatnosti uznesenia.

V odôvodnení uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že dňa 7. novembra 2006 súd schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty, vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19. decembra 2006. Podľa tohto uznesenia príjem konkurznej podstaty je 9 167 347,11 Sk, počas konkurzného konania boli uhradené pohľadávky proti podstate v celkovej výške 3 009 134 Sk, odmena správcu je 1 334 650 Sk a uznané výdavky správcu sú 81 000 Sk. Na rozdelenie veriteľom súd určil sumu 5 099 598,81 Sk. Súd neuznal z položky „ochrana majetku“ zaplatenej v celkovej výške 1 331 631 Sk sumu 230 000 Sk a v položke „výdavky správcu“ v celkovej výške 163 648,90 Sk sumu 82 648,90 Sk. Po doplnení a opakovanom doplnení návrhu na vydanie rozvrhového uznesenia ako aj oznámenia súdu o postupe pri určovaní výšky výťažku pre oddelených veriteľov, dňa 14. apríla 2008 správca predložil doplnenie návrhu rozvrhového uznesenia. Správca na výzvu súdu predložil aktuálny výpis z bankového účtu, z ktorého súd zistil, že od schválenia konečnej správy pribudli peňažné prostriedky vo výške 340 786,89 Sk, ktoré tvoria súčasť konkurznej podstaty a súd ich použil na uspokojenie zistených pohľadávok veriteľov. V priebehu konkurzného konania nebolo rozhodnuté o uspokojení pohľadávok oddelených veriteľov, súd o nich rozhodol v tomto rozhodnutí. Ďalej uviedol, že v tomto konkurznom konaní si pohľadávku s právom na oddelené uspokojenie uplatnilo šesť konkurzných veriteľov: V., pobočka M., S., M., S., D., H., V. a P., pri ktorom v priebehu konkurzného konania bolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky na spoločnosť E. B. Ž.. Uvedený veriteľ si uplatnil na oddelené uspokojenie pohľadávku vo výške 1 245 061,60 Sk. Na prieskumnom pojednávaní správca konkurznej podstaty uvedenú pohľadávku uznal a pre prípad neuspokojenia ju zaradil do 4. triedy. Pohľadávku nepoprel žiaden z konkurzných veriteľov. Pohľadávka je zabezpečená exekučným záložným právom, ktoré bolo zriadené k nehnuteľnému majetku zapísanému na L V č. X. v k. ú. T.. V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa poukázal na to, že k podstatnej časti majetku bolo zriadené záložné právo, a preto výťažok zo speňaženia tohto majetku použije len na uspokojenie pohľadávok záložných veriteľov. Oddelený veriteľ P., ktorý svoju pohľadávku postúpil na E. Ž., mal pohľadávku zabezpečenú exekučným záložným právom zriadeným na základe

exekučného príkazu č. EX 829/99-P z 9. júla 1999. Predmetom exekučného záložného práva je nehnuteľný majetok zapísaný na LV č. X. v k. ú. T.. Oddelený veriteľ V., ktorá postúpila svoju pohľadávku na spoločnosť S., mal pohľadávku zabezpečenú exekučným záložným právom, ktoré vzniklo na základe exekučného príkazu č. EX 480/1999 z 27. júna 2000. Rovnako aj v tomto prípade boli predmetom exekučného záložného práva nehnuteľnosti zapísané na LV č. X. v k. ú. T.. K tomuto majetku mali zriadené záložné právo ako skorší v poradí už uvedení traja oddelení veritelia. Keďže ani ich pohľadávky neboli z výťažku z predaja majetku uspokojené v plnom rozsahu, pohľadávka tohto veriteľa sa v rámci oddeleného uspokojenia neuspokojuje. O pohľadávkach s právom na oddelené uspokojenie, ktoré neboli uspokojené v rámci oddeleného uspokojenia súd rozhodol v príslušnej triede podľa výsledku prieskumného pojednávania. Pohľadávky prvej triedy pre nedostatok finančných prostriedkov rozdelil pomerne a pre nedostatok finančných prostriedkov neboli uspokojené ani pohľadávky druhej, tretej a štvrtej triedy. Medzi pohľadávky vylúčenými z uspokojenia uviedol súd pohľadávky veriteľov: E. a S., ktoré správca na prieskumnom pojednávaní poprel a veritelia nepodali žalobu o ich zistenie, ďalej pohľadávku Daňového úradu T. vo vo výške 3.741.000,-Sk. Táto vznikla v období pred vyhlásení konkurzu, pričom je irelevantné kedy bolo podané daňové priznanie. Ďalej súd medzi pohľadávkami vylúčenými z uspokojenia uviedol aj pohľadávku V., pobočka M. vo výške 473 170 Sk. V tomto prípade ide pohľadávky, ktoré vznikli v období pred vyhlásením konkurzu, a preto je taktiež podľa už uvedeného ustanovenia § 33 ods. I písm. f) ZKV z uspokojenia vylúčená.

Proti uzneseniu podal odvolanie veriteľ E. Ž., navrhol zmeniť rozvrhové uznesenie a zaradiť pohľadávku odvolateľa medzi pohľadávky na oddelené uspokojenie vo výške 15% z prihlásenej pohľadávky a to vo výške 186 000 Sk. V odvolaní uviedol, že podľa konkurznej prihlášky právneho predchodcu, P., prihlásená pohľadávka bola vo výške 1245 061,50 Sk. Z konkurznej prihlášky, ktorú správca nepoprel vyplýva, že predchodca bol oddeleným veriteľom. O tejto skutočnosti, že predchodca bol oddeleným veriteľom svedčí aj list zo dňa 24.08.2000 pod značkou EX829/99K od Exekútorského úradu súdneho exekútora JUDr. P., B. adresovaný na P... Ďalej v odvolaní uviedol, že v predmetnom rozhodnutí súdu súd nepostupoval v súlade s ustanovením § 28 zák. 238/1991 Zb. a pohľadávka spoločnosti E., družstvo bola neoprávnene preradená medzi pohľadávky 4. triedy a nebola uspokojená.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 10 ods. 2 O.s.p./ prejednal vec v celom rozsahu podľa ust. § 212 ods. 2 písm. b) O.s.p. a po prejednaní odvolania bez

nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p. dospel k záveru, že odvolanie veriteľa E. Ž. nie je dôvodné.

Podľa ust. § 28 ods. 1 ZKV veritelia pohľadávok, ktoré boli zabezpečené záložným alebo zádržným právom, prípadne obmedzením prevodu nehnuteľností (ďalej len „oddelení veritelia“), majú pri speňažení právo, aby ich pohľadávka bola uspokojená z výťažku predaja veci, na ktorej záložné alebo zádržné právo viazne.

Podľa § 28 ods. 2 ZKV výťažok zo speňaženia veci alebo pohľadávky do výšky zabezpečenej pohľadávky správca vydá so súhlasom súdu konkurzným veriteľom po odpočítaní nákladov správy, speňaženia, vydania výťažku a odmeny správcu. V prípade, že sa výťažok z predaja veci alebo pohľadávky vydá viacerým oddeleným veriteľom, podieľajú sa na uvedených nákladoch pomerne. Ak zabezpečená pohľadávka nebola takto plne uspokojená, považuje sa jej neuspokojená časť za pohľadávku prihlásenú podľa § 20.

Podľa ust. § 30 ods. 1, 2, 3 po právoplatnosti uznesenia o schválení konečnej správy a vyúčtovaní odmeny a výdavkov vydá súd rozvrhové uznesenie. Rozvrhové uznesenie sa doručí účastníkom s výnimkou konkurzných veriteľov, ktorých nároky už boli plne uspokojené. Správca predloží súdu zoznam veriteľov zoradených podľa § 31 a § 32 na účely rozvrhu s uvedením sumy pripadajúcej na ich uspokojenie.

Súd prvého stupňa v zmysle citovaných ustanovení zákona postupoval, keď riadne v konkurznom konaní zistil oddelených veriteľov úpadcu, medzi ktorých správne zaradil aj veriteľa E. Ž., ktorý podal odvolanie proti rozvrhovému uzneseniu. Preto námietka odvolateľa v tom smere, že nebol súdom zaradený ako oddelený veriteľ, nie je dôvodná. Súd prvého stupňa správne zistil, že o právo na oddelené uspokojenie sa uchádzalo šesť oddelených veriteľov, ktorých pohľadávky boli zabezpečené záložným právom. Právo na oddelené uspokojenie pohľadávky veriteľa V. bola správcom konkurznej podstaty popreté a uvedený veriteľ incidenčnú žalobu o určenie poradia nepodal. Oddelený veriteľ P., ktorý svoju pohľadávku postúpil na E. Ž., mal pohľadávku zabezpečenú exekučným záložným právom zriadeným na základe exekučného príkazu č. EX S29/99-P z 9.júla 1999. Predmetom exekučného záložného práva je nehnuteľný majetok zapísaný na LV č. X. T., v rozhodnutí presne špecifikovaný. K tomuto majetku podľa presnej špecifikácie mali zriadené záložné právo ako skorší v poradí už traja oddelení veritelia, každý v inom špecifikovanom nehnuteľnom majetku a to pôvodný veriteľ S., ktorý postúpil pohľadávku na veriteľa S. mal záložnou zmluvou číslo 1067 zo 14. októbra 1992 zriadené záložné právo k nehnuteľnostiam, zapísané na L V č. X. v k. ú. T., ďalej oddelený veriteľ M. mal zriadené záložné právo na základe rozhodnutia č. 1/95, Z 2445/95 z 30.októbra 1995, ktoré nadobudlo

právoplatnosť a vykonateľnosť 16. novembra 1995 a nakoniec Daňové riaditeľstvo SR B., D., H. teraz S.. Pohľadávka na oddelené uspokojenie vo výške 1 840 092 Sk bola zabezpečená záložným právom, ktoré bolo zriadené rozhodnutiami: č. 667/110/7871/99/Fe z 11.mája 1999 (právoplatné 31.mája 1999, vykonateľné 14.mája 1999). č. 667/110/9331/99/Fe z 24.mája 1999 (právoplatné 11.júna 1999, vykonateľné 26.5.1999) a č. 667/101/17474/99/Fe z 29.septembra 1999 (právoplatné 21.októbra 1999, vykonateľné 5.októbra 1999). Uvedený skorší v poradí veritelia boli z výťažku predaja založeného nehnuteľného majetku uspokojení po odpočítaní výdavkov, v odôvodnení rozhodnutia presne špecifikovaných, len čiastočne. Keďže ani ich pohľadávky neboli z výťažku z predaja majetku uspokojené v plnom rozsahu, pohľadávka veriteľa E. Ž. sa v rámci oddeleného uspokojenia nemohla uspokojiť a súd správne o tejto pohľadávke rozhodol v príslušnej triede podľa výsledku prieskumného pojednávania.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 17. júla 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

